

Presă și informare

Curtea de Justiție a Uniunii Europene
COMUNICAT DE PRESĂ nr. 142/18
Luxemburg, 2 octombrie 2018

Hotărârea în cauza C-73/17
Franța/Parlamentul

Parlamentul European își poate exercita o parte din competențele bugetare la Bruxelles, în loc de Strasbourg, dacă imperative legate de buna funcționare a procedurii bugetare o impun

Parlamentul European avea dreptul să adopte la Bruxelles, în a doua lectură, bugetul anual al Uniunii pentru 2017

Franța, susținută de Luxemburg, solicită Curții de Justiție anularea mai multor acte ale Parlamentului European referitoare la adoptarea bugetului general al Uniunii pentru exercițiul 2017.

Franța susține că dezbaterile în a doua lectură cu privire la proiectul comun de buget anual, votul Parlamentului cu privire la acest proiect și actul președintelui Parlamentului prin care se constată adoptarea bugetului anual pentru 2017 ar fi trebuit să intervină într-o sesiune plenară ordinară a Parlamentului la Strasbourg, iar nu în perioada de sesiune plenară suplimentară care s-a ținut la Bruxelles la 30 noiembrie și la 1 decembrie 2016.

Franța își întemeiază argumentația pe Protocolul privind sediile unor instituții¹, potrivit căruia „Parlamentul European are sediul la Strasbourg, unde au loc cele douăsprezece sesiuni plenare lunare, inclusiv sesiunea bugetară”. Franța susține că, potrivit protocolului, Parlamentul era ținut să exercite competența bugetară în perioadele de sesiuni plenare ordinare care se desfășoară la Strasbourg. În plus, acest protocol ar fi trebuit să îl determine pe președintele Parlamentului să aștepte perioada de sesiune ordinară următoare, la Strasbourg, pentru a constata adoptarea definitivă a bugetului anual pentru 2017.

În hotărârea pronunțată astăzi, Curtea începe prin a aminti că Parlamentul este ținut să își exercite competențele bugetare care îi sunt acordate cu respectarea tratatelor și a actelor adoptate în temeiul acestora. În primul rând, această instituție trebuie să respecte Protocolul privind sediile unor instituții, care face parte integrantă din tratate. În această privință, Curtea arată că termenii „sesiune bugetară” din acest protocol se referă la toate perioadele de sesiune plenară în care Parlamentul își exercită competențele bugetare și la toate actele adoptate de această instituție în acest scop. Astfel, potrivit Curții, acești termeni nu acoperă doar perioada de sesiune plenară ordinară consacrată examinării proiectului de buget în prima lectură, ci și a doua lectură, care asigură o dezbatere și o votare publice, în ședință plenară, cu privire la proiectul comun de buget anual rezultat în urma procedurii de conciliere. Astfel, exercitarea de Parlament a competenței sale bugetare în ședință plenară prezintă o importanță deosebită pentru transparența și pentru legitimitatea democratică a acțiunii Uniunii întemeiate pe bugetul anual al acesteia. Or, acestea din urmă nu pot fi asigurate doar prin prima lectură a proiectului de buget în cadrul procedurii bugetare, atunci când Parlamentul adoptă amendamente la proiectul menționat.

În al doilea rând, Parlamentul este ținut să respecte termenele-limită și termenele pe care tratatul² i le impune pentru exercitarea competențelor sale bugetare în ședință plenară pentru a asigura adoptarea bugetului anual al Uniunii înainte de sfârșitul anului care precedă exercițiul în cauză.

¹ Protocolul privind stabilirea sediiilor unor instituții și ale anumitor organe, oficii, agenții și servicii ale Uniunii Europene, anexat la Tratatul UE, FUE și CEEA.

² Articolul 314 TFUE.

Astfel, dacă Parlamentul nu reușește să statueze în a doua lectură cu privire la proiectul comun de buget anual în termenul de paisprezece zile, iar Consiliul Uniunii Europene îl respinge în acest termen, procedura bugetară trebuie să fie reluată de la capăt, iar Parlamentul nu ar putea să decidă singur adoptarea bugetului. O asemenea lipsă de decizie din partea Parlamentului ar permite de asemenea Consiliului să adopte singur proiectul comun de buget anual. Or, este de o deosebită importanță pentru transparența și pentru legitimitatea democratică a acțiunii Uniunii ca Parlamentul să se pronunțe în ședință plenară cu privire la acest proiect.

Curtea subliniază în plus că Parlamentul are obligația de a acționa în materie cu toată atenția, rigoarea și angajamentul pe care le impune o asemenea responsabilitate. Aceasta presupune, prin urmare, ca dezbaterile parlamentare și votul parlamentar să se bazeze pe un text transmis deputaților în timp util și tradus în toate limbile oficiale ale Uniunii.

În al treilea rând, Curtea amintește că Protocolul privind sediile unor instituții și dispozițiile tratatului care reglementează procedura bugetară au aceeași valoare juridică. Prin urmare, cerințele care rezultă din protocolul amintit nu pot, ca atare, să prevaleze asupra celor care rezultă din dispozițiile menționate ale tratatului, și invers. Aplicarea lor trebuie să fie efectuată de la caz la caz, cu respectarea concilierii necesare a acestor cerințe și a unui just echilibru între acestea. În consecință, deși Parlamentul are obligația să își exercite competențele bugetare într-o perioadă de sesiune plenară ordinară la Strasbourg, această obligație care rezultă din Protocolul privind sediile unor instituții nu se opune totuși posibilității ca bugetul anual să fie dezbătut și votat, dacă imperative legate de buna desfășurare a procedurii bugetare o impun, într-o perioadă de sesiune plenară suplimentară la Bruxelles. Parlamentul are sarcina să procedeze la această conciliere, pentru care dispune de o putere de apreciere care decurge din imperative legate de buna desfășurare a procedurii bugetare. Controlul Curții nu privește, așadar, decât aspectul dacă Parlamentul, prin exercitarea unei părți din competențele sale bugetare într-o perioadă de sesiune plenară suplimentară, a săvârșit, în această privință, erori de apreciere.

În temeiul acestor considerații, Curtea constată, mai întâi, că nu s-a dovedit că Parlamentul ar fi comis o eroare de apreciere cu ocazia stabilirii calendarului său de sesiuni plenare ordinare pentru anul 2016. Ea consideră, în continuare, că în împrejurările speței Parlamentul nu a comis, de asemenea, o eroare de apreciere prin includerea dezbaterii și a votării cu privire la proiectul comun de buget anual al Uniunii pentru exercițiul 2017 pe ordinea de zi a perioadei de sesiune plenară suplimentară care s-a ținut la 30 noiembrie și la 1 decembrie 2016 la Bruxelles și prin aprobarea acestui proiect prin rezoluție legislativă în aceeași perioadă de sesiune plenară. În sfârșit, în ceea ce privește actul prin care se constată adoptarea definitivă a bugetului anual, Curtea apreciază că, atunci când Parlamentul are dreptul să dezbată și să voteze cu privire la proiectul comun de buget anual într-o perioadă de sesiune plenară suplimentară la Bruxelles, președintele acestei instituții procedează la această constatare în aceeași perioadă de sesiune plenară. Prin urmare, președintele Parlamentului nu a comis, potrivit Curții, nicio eroare de apreciere atunci când a constatat, în aceeași sesiune plenară suplimentară la Bruxelles, că bugetul anual al Uniunii pentru exercițiul 2017 era definitiv adoptat. (65)

MENȚIUNE: Acțiunea în anulare are ca obiect anularea acelor acte ale instituțiilor Uniunii care sunt contrare dreptului Uniunii. Cu respectarea anumitor condiții, statele membre, instituțiile europene și particularii pot sesiza Curtea de Justiție sau Tribunalul cu o acțiune în anulare. Dacă acțiunea este întemeiată, actul este anulat. Instituția autoare a actului trebuie să ia măsuri pentru a elimina eventualul vid juridic creat prin anularea acestuia.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Corina Gabriela Socoliuc ☎ (+352) 4303 4293